En un entorn marcat per l'atur, les retallades socials i tot un conjunt de mesures que no fan més que empènyer les nostres vides a la misèria més absoluta, s'hi ha afegit una nova ofensiva espanyolitzadora en forma de diferents atacs contra l'ensenyament de la llengua catalana que empra l'anticatalanisme més ranci com a esquer i com a cortina de fum.

Aquests atacs, de caire global, han pres diferents matisos en funció de l'estatus actual en cadascun dels territoris afectats. A Catalunya, el model d'immersió lingüística en el sistema educatiu ha quedat greument amenaçat amb les sentències emeses pel Tribunal Suprem espanyol. Al País Valencià es preveu l'aprovació d'un decret que elimina les línies d'ensenyament en català que cal afegir al tancament dels repetidors que portaven el senyal de TV3. I el que ocorre a les Illes Balears és quelcom semblant, sense arribar a la greu situació de vulnerabilitat que trobem a la Franja de Ponent on la minsa protecció aconseguida pel català i l'aragonès desapareixerà durant aquesta legislatura.

En aquest context el moviment llibertari no pot restar impassible. Aquells que han tingut la burgesia entre l'espasa i la paret, que han acaronat amb els dits la brisa de l'emancipació no poden –no podem– obviar la creixent minorització a la que està sent sotmesa la llengua catalana.

El principal camp de batalla on s'està duent a terme aquesta minorització és, com no podia ser de cap altra manera, l'educació pública. Precisament l'eina que empra l'Estat per transmetre els valors burgesos i garantir l'estabilitat dels seus fonaments contribuirà a alçar pedra a pedra el mur que separarà la nostra llengua de la seua funció, la comunicació. Sabem què ocorre quan s'enfronten dues llengües, una majoritària, com l'espanyol, i una altra minoritària i minoritzada, el català. Sabem fins on arriba a dia d'avui el control social que exerceix l'Estat per sotmetre el poble treballador i les seues cultures, si aquestes s'enfronta al poder absolut de la burgesia que s'amaga sota el nacionalisme espanyol. Per tant, no resulta agosarat fer un crit d'alarma per la supervivència de la nostra llengua.

L'actual sistema educatiu públic encara no ha assolit els principis racionalistes que pedagogs com Ferrer i Guàrdia implementaren ja fa més de cent anys. Sabem que continua sent una eina de transmissió dels valors burgesos que ens esperona a acceptar el suposat caràcter natural

de la societat de classes. Però aquest no és motiu per deixar-lo de banda en la nostra lluita. Tot i que el nostre objectiu és el desenvolupament d'una xarxa d'Escoles Lliures, ignorar la influència del sistema educatiu públic seria renunciar a qualsevol canvi social.

Considerem que la utilització del català com a llengua vehicular en el sistema educatiu és una eina indispensable per garantir el seu futur a la nostra societat. Aquesta mesura ha d'anar acompanyada d'altres, com per exemple aquelles que valorin les diferents llengües emprades pels membres de la comunitat escolar i que ajudin a que aquesta lluita sigui adoptada per tots els catalans independentment de la seva procedència.

La nostra força ha d'estar present en la lluita per un model educatiu que tingui la raó i la ciència com a eixos vertebradors, que contribueixi a l'autonomia de l'ésser humà, a la seua consciència de classe i a la seua llibertat individual. Però també ha d'estar present en la recuperació de la nostra cultura i de la nostra llengua.

Per tot açò, els sotasignants rebutgem els atacs sistemàtics contra el català, així com l'ús que es fa encara del sistema educatiu. A l'actualitat, aquest no només és una eina emprada per garantir la pervivència de la societat de classes, sinó que també s'augura com el garant de la minorització del català entre les noves generacions. És feina de tots i totes frenar aquesta embranzida espanyolitzadora i recuperar el terreny perdut per la classe treballadora com a protagonista del procés d'ensenyament i aprenentatge. Protagonista com a docent, i protagonista com a aprenent. És hora de tornar-li al poble les seues eines de lluita per la seua emancipació i l'educació juga, en aquest sentit, un paper fonamental.

Assemblea Llibertària del Vallès Oriental (Vallès Oriental)

Ateneu l'Estació - Albaida (La Vall d'Albaida)

Ateneu Llibertari "Estel Negre" (Palma)

Catarko - Autònoms El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

CGT - Baix Camp - El Priorat

CGT - Castelló de la Plana (Plana Alta)

CNT-AIT La Costera - La Vall d'Albaida

CNT-AIT - Fraga (Baix Cinca)

CNT-AIT - Olot (La Garrotxa)

Col·lectiu "A les Trinxeres" (Terres de Ponent)

Col·lectiu "Gatinada Negra" (comarques del Nord-est de Catalunya)

Col·lectiu "Negres Tempestes" (Barcelonès)

Grup "Puig Antich" (Coordinació dels Grups Anarquistes) - Perpinyà (Rosselló)